

ПІДГОТОВКА ФАХІВЦІВ ЗА НАПРЯМОМ «ФІЗИЧНА ТЕРАПІЯ ТА ЕРГОТЕРАПІЯ» У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ НА ТЕРЕНАХ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ

Андрій Окопний, Ірина Зубко

*Львівський державний університет фізичної культури
імені Івана Боберського, м. Львів, Україна*

Актуальність. Україна має вкрай гостру потребу у висококваліфікованих кадрах з відновного лікування. Професійна підготовка таких спеціалістів повинна здійснюватися на основі науково обґрунтованої організації процесу освіти з урахуванням досвіду передових країн світу і регіональних особливостей, що притаманні Україні.

Мета – вивчити та проаналізувати підготовку фахівців за освітньою програмою «Фізична терапія та ерготерапія» у ЗВО Західної України.

Методи дослідження: аналіз і синтез, порівняння, класифікація, узагальнення.

На сучасному етапі розвитку українська влада бере пасивну участь у процесі оздоровлення суспільства [1]. Питання фізичної реабілітації в останні роки стають щоразу більше актуальними з декількох причин: в усьому світі, зокрема в Україні, постійно зростає кількість людей, які потребують відновлення здоров'я, втраченого з різних причин.

Майбутній лікар повинен бути психічно стійкою людиною, яка може впоратися із проблемами у несприятливих та екстремальних умовах. У процесі свого становлення фахівець із фізичної терапії має пройти теоретичну і практичну підготовки, які допоможуть засвоїти певний обсяг теоретичних знань та оволодіти широким колом практичних навичок [2].

Зазвичай в українських вишах незалежно від регіону, мізерно мало навчають студентів навичок критичного оцінювання наукових публікацій. Це фундаментальні знання, якими має оволодіти кожен фахівець, але на цей час у фізичній терапії тільки почали впроваджувати науково-доказову практичну діяльність. Проблемою є те, що немає ані неофіційно визначеного набору положень, що регламентували б етичну сторону його діяльності, ані клінічних настанов [4].

У Західній Україні фахівців із фізичної терапії та ерготерапії готують у кожній області:

- у Львівській області є три заклади вищої освіти, що готують спеціалістів, а саме: Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка, Український католицький університет, Львівський державний університет фізичної культури імені Івана Боберського;
- у Івано-Франківській області: Державний вищий навчальний заклад «Івано-Франківський національний медичний університет», Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника;
- у Тернопільській є такі вищі навчальні заклади як: Тернопільський державний медичний університет імені Івана Горбачевського;
- у Рівненській області: Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка Степана Дем'янчука, Національний університет водного господарства та природокористування, Рівненський державний гуманітарний університет, Рівненський державний базовий медичний коледж, Комунальний заклад вищої освіти «Рівненська медична академія» Рівненської обласної ради;
- у Волинській області: Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки, Луцький біотехнічний інститут Приватного вищого навчального закладу «Міжнародний науково-технічний університет імені академіка Юрія Бугая», Луцький інститут розвитку людини вищого навчального закладу «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна»;
- у Закарпатській області: Державний вищий навчальний заклад «Ужгородський національний університет»;
- у Чернівецькій області: Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича;
- у Хмельницькій області: Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка, Хмельницький національний університет, Хмельницький інститут соціальних технологій вищого навчального закладу «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» [3].

Висновок. Якщо у всесвітній системі охорони здоров'я професія фізичного терапевта вже давно займає важливе місце, то в Україні вона тільки починає формуватися як незалежна спеціальність. Немає офіційно визначеного набору положень, що регламентували б етичну сторону його діяльності. В Україні система професійної підготовки фахівців зі спеціальності «Фізична терапія та ерготерапія» має порівняно недавню історію і стикається з певними проблемами. На теренах Західної України є двад-

цять вищих освітніх закладів, що готують спеціалістів із фізичної терапії та ерготерапії і мають реальну зацікавленість у випускників шкіл.

Список використаних джерел

1. Вовканич А. С. Вступ до фізичної реабілітації : навч. посіб. / А. С. Вовканич. – Львів : ЛДУФК, 2013. – С. 8.
2. Фізична терапія, ерготерапія: тлумачення професійної діяльності / Л. С. Кравчук // Зб. наук. пр. Хмельницького ін-ту соціальних технологій Університету «Україна». – Хмельницький, 2017. – С. 37–40.
3. Єдина державна електронна база з питань освіти [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://registry.edbo.gov.ua/>
4. Українська асоціація фізичної терапії [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.physrehab.org.ua/>